

forlader krisecentrene, og endelig vedtog et samlet Folketing, at der skulle evalueres på regeringens handlingsplan mod børnemishandling.

Handlingsplanen mod børnemishandling blev lanceret i 2004. Den har indeholdt en række kampagner og kurser, f.eks. kurser til sårbare familier, med stærke signaler om, at konflikter og stress ikke håndteres med vold. Nogle af initiativerne i denne handlingsplan løber fortsat, og evalueringerne tyder på, at bevidstheden om f.eks. nødvendigheden af at reagere, når man får mistanke om, at et barn er mishandlet, er nået ud til en rigtig stor andel af befolkningen.

I forhold til vedtagelsen af de seks punkter redegjorde jeg i mit svar til Folketinget i april måned for, hvor langt vi er nået med indsatsen. Jeg kan bl.a. nævne, at både pædagoguddannelsen og læreruddannelsen er revideret, og vi har afsat en pulje på 200 mio. kr. i år til at løfte kvaliteten i dagtilbud, f.eks. til at opkvalificere personalet i forhold til at spotte problemer med vold hos udsatte børn og unge.

Derudover vil jeg naturligvis også gerne nævne vores højt prioriterede indsats i forhold til at bryde den negative sociale arv. Her har regeringen bl.a. afsat midler til behandling af børn i voldsramte familier, og en del af denne indsats hænger også sammen med indsatsen for at forbedre kvaliteten i dagtilbuddene samt gennem anbringelsesreformen få en endnu bedre håndtering af sager, hvor børn er udsat for vold og omsorgssvigt.

Og vedtagelsen af sekspunktspanen kan også ses som et supplement til regeringens handlingsplan til bekæmpelse af mænds vold mod kvinder og børn i familien. Handlingsplanen løber fra 2005 til 2008 og bygger videre på det, vi tidligere har sat i værk.

Kl. 10.45

Handlingsplanen til bekæmpelse af mænds vold mod kvinder og børn fokuserer sine aktiviteter på forebyggelse og forankring af indsatsen inden for fire hovedmål. Og det er at støtte ofrene, at kunne tilbyde aktiviteter rettet mod voldsudøveren, at igangsætte initiativer, som opkvalificerer fagfolk på området og få mere viden og sørge for informationskampagner på området.

Der er afsat 64 mio. kr. til formålet, og penge er udmøntet i 37 konkrete initiativer. Og det følger vi jo så nøje i de relevante ministerier, sådan at vi løbende kan sende en status over implementeringen af projekterne over til Folketinget.

Hvis jeg skal fremhæve nogle af de enkelte initiativer i den her store samlede pakke, så er det jo bl.a. akut psykologhjælp til voldsramte kvinder, handicaptilgængelighed på krisecentre og oplysningskampagner over for de etniske kvinder på krisecentre på en række forskellige sprog. Der er oprettet et chatroom, hvor voldsramte børn kan kommunikere med hinanden, og der er behandling af voldsudøveren. Endelig er der også indsamling af statistisk materiale, sådan at vi kan følge udviklingen på området.

Det er meget væsentligt for regeringen, at børn og unge, der er udsat for vold i hjemmet, får den støtte og hjælp, de har brug for. Og særlig vil jeg gerne fremhæve et initiativ, som kan forbedre den støtte, der skal gives til kvinder og børn, som udsluses fra krisecentrene. Det omfattende projekt, der foregår i samarbejde med både kvindekrisecentrene og kommunerne, skal simpelt hen sørge for at hjælpe kvinder og børn, der udsættes for vold, ikke bare mens de er i krisecentret, men også efterfølgende. Der har igennem flere år vist sig at være et meget stort behov for at hjælpe disse personer især i udslusningsfasen. Og projektet vil derfor sætte særlig fokus på støtte og vejledning, psykologhjælp til kvinder og børn i det omfang, de har behov for det. Og frem for alt er målet at undgå, at mønsteret gentager sig.

Vi ved fra undersøgelser, at det er meget belastende for børn at overvære vold, og derfor er en del af projektet også at skabe netværksgrupper for børn, så de har mulighed for at få bearbejdet det, de har været udsat for.

Et andet vigtigt element i projektet er, at børn, der opholder sig i længere tid på krisecentrene, bibeholder tilknytningen til deres daginstitution eller deres skole. Og så skal der ses på hele kvindens og barnets situation, så man også får tænkt beskæftigelse, uddannelse, økonomiske forhold og andre praktiske forhold ind med hensyn til: Hvad er det for en hjælp og støtte, de måtte have brug for?

De kommuner, som har et krisecenter, vil blive inviteret til at deltage i projektet, og det indebærer, at pengene vil følge den enkelte kvinde, uanset hvilken kommune hun kommer fra eller flytter til efter opholdet. Formålet er, at alle kvinder får den hjælp og støtte, de har brug for. Jeg tror, at projektet vil være med til at forbedre samarbejdet mellem kommuner og krisecentre, og at det kan bidrage til, at flere får den hjælp, de skal have til at kunne komme i gang med en